

Invocavit
1Sam14,47-52
26.2.2023

Pozdrav:

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi,
kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství
a díla rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Ať hovoří o tvém slavném kralování,
ať promluví o tvé bohatýrské síle.
Tvoje království je království všech věků,
tvoje vláda přečká všechna pokolení.

Píseň: 121

Čtení: J18,33-40

Píseň: 518

Kázání: 1Sam14,47-52

Ještě není konec Saulova kralování, a již tu máme jakýsi výčet toho, co zlého i dobrého učinil pro Izrael. Čekali bychom tento výčet, až se dovrší život Saulův. Ke konci čtrnácté kapitoly, v jedné třetině jeho vlády, je to – zdá se – předčasné. Přesto nastává stručné shrnutí Saulova kralování, kde najdeme vše důležité.

Trochu stručný výčet na tak pestrý život prvního krále Izraele. Trochu stručný život pro bojovníka, jehož vláda dle některých výkladů trvala dvacet pět let. Trochu stručný výčet pro bojovníka typu Saulova, který bojoval vůkol svých nepřátel a zvítězil.

Saul pak uvázav se v království nad Izraelem. Tak zní v překladu do češtiny zhodnocení Saulova kralování podle kralických. Jakási aktivní síla Saula vede k tomu, aby se chopil kralování. Celé Saulovo kralování je poznamenáno dvěma skutečnostmi. Jednou skutečností

je volání lidu: Chceme krále! Druhou skutečností je konečná vůle Boží, který na volání lidu odpovídá výběrem schopného muže.

Saul se nerodí do královské rodiny, ani mu kralování nepadá do klína jeho nadpřirozenými schopnostmi. Saul je mužem, který je vybrán samotným Hospodinem. S kým, či s čím je však Saul svázán? Je svázán s Bohem nebo s kralováním na Izraele? Jde to vůbec k sobě? Být svázán s Bohem a zároveň s kralováním nad čímkoli?

Odpověď na tyto dvě otázky se snaží Saul najít po celou dobu svého kralování i života. Do posledního dechu sehrává nerovný boj, když *bojuje vůkol se všemi nepřáteli svými*. A bojuje nejen s těmi nepřáteli viditelnými, ale i s těmi, jenž zatemňují jeho mysl. Dá se takto bojovat a uchovat si nejen zdravou kůži, ale i nepropadnout tomu zlému?

Moáb východ, Amón sever, Pelištejci západ, Edóm jih a králové Sóby kdesi na sever od Damašku, to jsou všichni okolní nepřátelé, stojící vůkol Izraele.

Jde s nimi bitvy vybojovat vítězně? Odpověď nacházíme hned v následující větě: *a kamž se koli obracel, ukrutnost provodil*, překládají kraličtí. Ještě jinak překládají ekumeničtí: *Všude, kam se obrátil, dopouštěl se svévolnosti*. A jiní překladači toto místo překládají ještě úplně s jiným významem. Nechci zde vyjmenovávat všechny možné překlady, abych dokládala poctivost své exegeze. Uvádím to jen proto, protože nás to má přimět k přemýšlení. Jde bojovat vůkol s nepřáteli, a přitom se nezpronevěřit proti Bohu, o kterém říkáme, že je láska?

Jak vyřešit hrůzy válek, bojování, zabíjení, smrt nevinných obětí, které padnou za oběť bojechtivých? Svědek víry vyznává: Každá bitva, každý boj, každá válka, kde vítězí krutost nad láskou, bolest nad pokojem, smrt nad životem, je lidskou ukrutností.

Sebrav také vojska, porazil Amalecha, a vysvobodil Izraele z ruky zhoubců jeho. Amálek nebyl a není jen tak ledajaký nepřítel. Jestliže Moábci, Amónci, Edómci, Pelištejci byli nepřátelé Izraele a Izrael sídlil vůkol nich – tak jako my sedíme a vůkol nás je sekularizovaný svět – Amálek byl silou zpěčující se proti Hospodinu. Nebyl to ledajaký nepřítel, se kterým by si to mohl člověk jen tak vyřídit. Amálek, ten starý nepřítel, jak budeme zpívat po kázání, na Saula krutě dotíral.

Saul vysvobodil Izraele z ruky zhoubců jeho, tedy zhoubců Amáleka. Svědek víry nám zde poodhaluje zápas těch, kteří jsou nějakým způsobem svázáni nad kralováním Izraele-církve. Saul, jako lidský král, bojuje za svěřený lid. Ne vždy se mu tento boj vede. Ne vždy v tomto boji stojí.

I my někdy vedeme své soukromé i veřejné bitvy a války. I my mnohdy stojíme obklopeni vůkol vším, co nám připadá přijatelné. Někdy vítězíme a jindy jsme poráženi. Někde se řídíme nástroji krutosti a svévolnosti. Jindy spolu s Kristem vítězíme. Jsme mnohdy svázáni mnohem menšími úkoly, než je obhajoba víry. Nemusíme být svázáni královstvím Božím, abychom jej jako dobří králové spravovali. Tato tíže je našťástí z našich ramen sejmuta. My jsme totiž království Boží obdrželi jako dar. V království Božím, kde vládne Ježíš, Syn Boha živého, se bojuje láskou, která se dokonává v oběti.

Pane, ty, který jsi přemohl všechny Amáleky světa, ty, který jsi přemohl toho zlého nikoli silou zbraní, prosíme, dej nám moudrost, odvahu i sílu vzdorovat nástrahám toho zlého.

Poslání:

Bud'te střízliví! Bud'te bdělí!

Váš protivník, ďábel, obchází jako ,lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.

Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte,
že vaši bratři všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy.

Požehnání:

Milost Pána Jezukrista a láska Boží a účastenství Ducha svatého se všechněmi vámi.

Píseň: 415